

Władysław Żurowski

Propozycje nazw skwerów i mostów upamiętniających osoby zasłużone dla Olecka

Wnioskodawca	Maciej Juchniewicz
Propozycja nazwy	Aleja im. Władysława Żurowskiego
Propozycja lokalizacji obiektu	Aleja asfaltowa w parku miejskim
Notka biograficzna osoby zasłużonej dla Olecka	<p>Władysław Ignacy Żurowski (1914-2006) – nauczyciel, działacz sportowy, harcerz, działacz społeczny - urodził się 8 stycznia 1914 r. w Nowej Wsi na Wileńszczyźnie, w rodzinie Ignacego i Anny z domu Borówko. Ukończył Seminarium Nauczycielskie im. Tomasza Zana w Wilnie. W kwietniu 1939 r. został powołany do wojska, do jednostki w Brześciu nad Bugiem, a następnie przeniesiony na Pomorze. Podczas kampanii wrześniowej dostał się do niewoli niemieckiej. Po wojnie, w 1945 r. rozpoczął pracę w Opolu. W maju 1947 r. zamieszkał w Olecku. Tutaj pracował i działał przez wiele lat. Zmarł 9 września 2006 r. Władysław Żurowski urodził się on 8 stycznia 1914 roku na Wileńszczyźnie. Po ukończeniu Seminarium Nauczycielskie im. Tomasza Zana w Wilnie, rozpoczął pracę jako nauczyciel w Szkole Powszechnej nr 2 w Słonimie. W dniu 10 kwietnia 1939 powołany został do wojska do jednostki w Brześciu nad Bugiem, a następnie przeniesiony na Pomorze. Podczas kampanii wrześniowej (3 wrzesień) dostał się do niewoli niemieckiej, gdzie spędził okres całej wojny. Po wojnie w 1945 rozpoczął pracę w Opolu. Do Olecka przeniósł się w 1947 roku, pracując początkowo przez cztery lata jako instruktor wychowania fizycznego powiatu olecko-gołdapskiego, a od 1 września jako nauczyciel przy ulicy Słowiańskiej. Po raz pierwszy lodowisko przy Szkole Podstawowej nr 2 zostało wylane w roku szkolnym 1955/56. Od 1957 roku pieczę nad lodowiskiem sprawowała, założona w dniu 12 lutego tego roku spółdzielnia uczniowska „Jutrzenka” pod opieką Władysława Żurowskiego. W roku tym ulepiono na lodowisku bałwana wielkości sali gimnastycznej, a w środku powstała kawiarenka. W kawiarence można było napić się za drobną opłatą gorącej kawy, czy herbaty. Od tej pory, co roku były budowane kawiarenki o różnych kształtach. Kolejne z nich nosiły następujące nazwy: „Pod Pingwinem”, „Eskimos”, „Pod rakieta”, „Czar Zimy”, „Cafe Bajka”, czy „Chatka Baby Jagi”. Lodowisko było wielką pasją Władysława Żurowskiego. Potrafił tą pasją zarazić wielu ludzi. Jednym z nich był Narcyz Ciborowski, uczeń pana Władysława, a następnie pracownik poczty. To on był twórcą oświetlenia, które o każdej porze pokazywało świetność lodowiska. Inną osobą zasłużoną dla „Bajki” był wieloletni przewodniczący Komitetu Rodzicielskiego Wacław Urbanowicz. Dzięki jego staraniom przy lodowisku wybudowano społecznie zaplecze, magazyn sprzętu, wypożyczalnię łyżew. Zadanie te wykonała Zasadnicza Szkoła Zawodowa. O lodowisku „Bajka” było głośno w całej Polsce. Co roku w zimie przyjeżdżały największe gwiazdy polskiego łyżwiarstwa. W 1960 roku zorganizowano rewię na lodzie z udziałem łyżwiarzy i łyżwiarek Kadry Narodowej. Obecna była min. mistrzyni Polski Barbara Jankowska, para wicemistrzowska Anita Wasilewska i Stryjecki. Największą gwiazdą lodowiska była wicemistrzyni olimpijska Halina Pilejczyk, która gościła wraz z całą drużyną narodową w 1965 roku. Oprócz łyżwiarzy zawodowych z lodowiska korzystało wiele innych osób. Podczas ferii zimowych w 1964 roku odbywał się kurs łyżwiarski dla nauczycieli z całego województwa. Przy lodowisku istniał także zespół „Śnieżynki”, który co roku wystawiał przedstawienia. Władysław Żurowski odniósł wiele sukcesów jako nauczyciel wychowania fizycznego. Prowadzona przez niego młodzież w drużynach „Złotego Krążka” i „Błękitnej Sztafety” wielokrotnie triumfowała w zawodach wojewódzkich, a następnie z powodzeniem reprezentowała województwo na Ogólnopolskich Igrzyskach Harcerskich min w Nowym Targu, Toruniu, Krynicy. W 1963 roku w zawodach w Toruniu województwo białostockie, w skład, którego wchodziło Olecko zajęło głównie dzięki uczniom Szkoły Podstawowej nr 2 III miejsce w Polsce. Władysław Żurowski za swoją działalność i poświęcenie kilkakrotnie był nagradzany. W dniu 9 listopada 1967</p>

	<p>roku odznaczony został przez Radę Państwa - „Złotym Krzyżem Zasług”. W dniu 11 listopada 1971 roku otrzymał wyróżnienie „Zasłużony Białostoczczyźnie”. Natomiast 2 października odznaczony został medalem Komisji Edukacji Narodowej. Wreszcie 27 listopada 1978 roku, gdy nie był już czynnym nauczycielem, otrzymał nagrodę im Jędrzeja Śniadeckiego za wybitne zasługi położone dla rozwoju sportu szkolnego ufundowane przez Ministerstwo Oświaty i Wychowania. W 1974 roku pan Władysław Żurowski odszedł na emeryturę, lecz nie przeszkodziło mu to nadal współpracować ze szkołą i udoskonalać lodowisko „Bajka”. Po ukończeniu Seminarium Nauczycielskiego, pracował jako nauczyciel w Szkole Powszechnej nr 2 w Słonimie. Po przyjeździe do Olecka najpierw podjął pracę w Powiatowym Zarządzie Gminnych Spółdzielni w dziale księgowości. Po trzech tygodniach nauczał już w szkole podstawowej nr 1. Prowadził zajęcia z wychowania fizycznego, uczył śpiewu i języka francuskiego. Przez wiele lat prowadził chór szkolny oraz pozalekcyjne zajęcia sportowe. Urządził i przez trzydzieści osiem lat opiekował się lodowiskiem „Bajka”, znanym z organizowanych zawodów łyżwiarских. Oprócz sportu, drugą jego pasją było harcerstwo. W 1956 r. utworzył w Olecku szkolną drużynę harcerską i szkolną spółdzielnię „Jutrzenka”. W szkołach na terenie Olecka pracował do 1974 r., kiedy to przeszedł na emeryturę. W 1965 roku relację z lodowiska „Bajka” przeprowadził w „Kronice Filmowej” pochodzący z Olecka operator filmowy pan Jerzy Gościk. W 1981 roku „Bajka” wygrała feryjny konkurs na „Najpiękniejsze Lodowisko w Polsce”. Kilkakrotnie lodowisko odwiedzała ekipa telewizyjnego „TeLERanka”.</p> <p><i>Wyróżnienia i nagrody</i></p> <ul style="list-style-type: none"> •Wyróżnienie „Zasłużony Białostoczczyźnie” (1971) •Nagroda Ministra Oświaty I stopnia (1972) •Nagroda im Jędrzeja Śniadeckiego za wybitne zasługi położone dla rozwoju sportu szkolnego (1978) •Nagroda Honorowa „Pasjonat Przypisanych Północy”, za pasję krzewienia wśród dzieci i młodzieży harcerskich idei i wartości braterstwa, służenia innym ludziom; popularyzowanie i rozwijanie sportu, kultury fizycznej i turystyki; rozsławianie Olecka poprzez tworzenie zimowych, baśniowych pejzaży lodowiska „Bajka”; wieloletnią pracę prawdziwego „lodomistrza”; utrwalaanie w swoich wspomnieniach historii ostatniego półwiecza Ziemi Oleckiej (2002) <p><i>Złoty Krzyż Zasługi (1967)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> •Medal Komisji Edukacji Narodowej (1973) •Medal im. Henryka Jordana (1980) •Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1984) •Medal „Zasłużony dla Olecka” (2002)
Uzasadnienie propozycji	Jeden z najbardziej wyrazistych Olecczan – jego życie i praca bardzo ściśle związana z Oleckiem – nauczyciel, wychowawca, harcerz, animator życia społecznego i kulturalnego. Twórca kultowego lodowiska „Bajka”. Jego życiorys mówi sam za siebie.
Kontakt do wnioskodawcy (adres, nr telefonu, adres e-mail)	Maciej Juchniewicz ul. 11 Listopada 3/6, 19-400 Olecko tel. kom. 692 905 346 e-mail: maciej.juchniewicz@gmail.com
Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych dla potrzeb niezbędnych do realizacji procesu nadania nazw obiektom, zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2016, poz. 922)	
Data i podpis wnioskodawcy	14 listopada 2016 r. Maciej Juchniewicz